EVA

Bonnier

Eva Bonnier

Eva Fredrika Bonnier, född 17 november 1857 i Stockholm, död 15 januari 1909 i Köpenhamn, var en svensk porträttmålare och en av de främsta svenska kvinnliga konstnärerna under 1800-talets senare del.
Eva Bonnier var dotter till bokförläggaren Albert Bonnier och hans maka Betty Rubenson.
Eva Bonnier var medlem av Konstnärsförbundet och är representerad på Nationalmuseum, Blekinge museum och i Bonnierska porträttsamlingen och hennes verk har även ställts ut på bland annat Parissalongen 1889, Världsutställningen i Chicago 1893, Liljevalchs konsthall, Millesgården, Thielska galleriet och Prins Eugens Waldemarsudde.

Eva Bonnier

Eva Bonnier började sina första konststudier hos Arvid Gottfrid Virgin, och påbörjade 1875 som 18-åring August Malmströms målarskola. År 1878 antogs hon till Kungliga Konsthögskolan i Stockholm, och därefter flyttade hon till Paris 1883 i sällskap med väninnan Hanna Hirsch. I Paris studerade Bonnier vid Académie Colarossi för bland andra Gustave Courtois. Åren i Paris blev bland hennes mest produktiva, med flera koloristiskt betydande verk. Hon antogs till Parissalongen 1887 och vid Världsutställningen 1889 belönades hon med mention honorable (hedersomnämnande) för Musik.

Eva Bonnier var även medlem av Konstnärsförbundet och under en tid ledamot av dess styrelse, och hon engagerade sig i Opponentrörelsen. Bonnier återvände till Sverige 1889, och ägnade sig åt porträttmåleri till ca 1906, däribland porträtt av Lisen Bonnier, Hjalmar Lundbohm, Moritz Rubenson, Carl Jonas Meijerberg och Oscar Levertin. Bonnier finns representerad vid Nationalmuseum i Stockholm.

Eva Bonnier

Urval från hennes konstverk

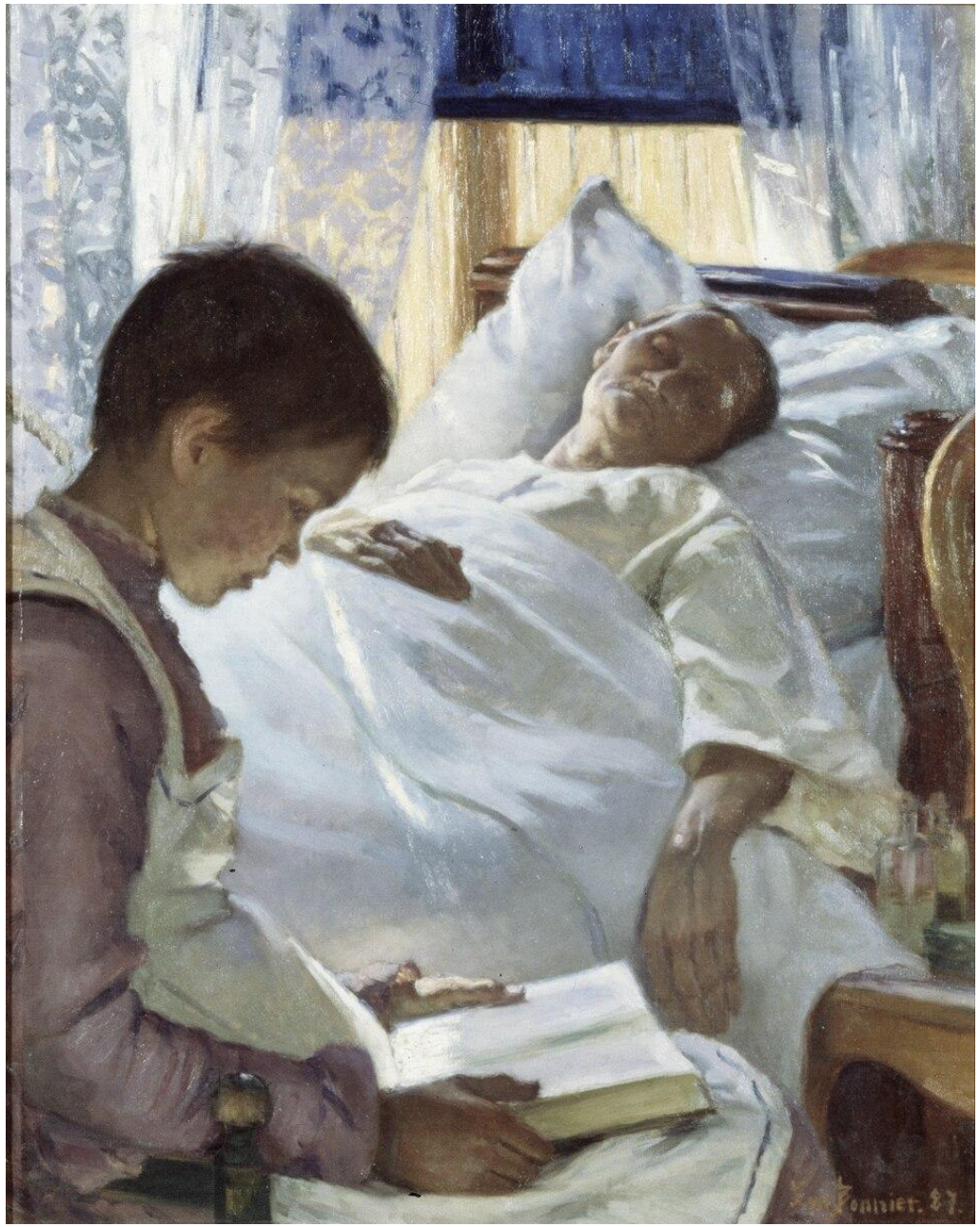

Eva Bonnier

Eva Bonnier

Eva Bonnier

Under åren i Paris mötte Bonnier skulptören Per Hasselberg, de inledde en relation och förlovade sig, men förlovningen bröts 1892. Då Hasselberg plötsligt dog 1894 adopterade Bonnier hans nyfödda utomäktenskapliga dotter Julia. År 1904 uppförde Eva Bonnier en liggtimrad sommarvilla på Dalarö, ritad av Ragnar Östberg, numera byggnadsminne. Bonnier dog av de skador hon ådrog sig då hon föll ut genom ett fönster från Hotel Cosmopolite i Köpenhamn, 51 år gammal.

Eva Bonnier testamenterade 385 000 kronor till Stockholms stad för "konstnärliga ändamål", numer Eva Bonniers donationsnämnd. Eva Bonniers gata i Hägersten är uppkallad efter henne.

Familjen Albert Bonnier med Eva i mitten, troligen 1860-tal.

Familjen Bonnier

Bonnier är en svensk släkt av judiskt ursprung vars medlemmar sedan början av 1800-talet har varit verksamma som bokhandlare, bokförläggare och sedermera även bland annat inom tidskrifter, andra massmedia, universitet och förvaltning.
Släkten kom under 1700-talet till Dresden från Böhmen. Namnet Bonnier antogs av Gerhard Bonnier efter flytten till Danmark, började han verka som bokhandlare 1804. Hans tre söner flyttade sedermera till Sverige.
Familjekoncernen Bonnier AB ägs och styrs idag av ättlingar till Tor och Åke Bonnier, femte generationens ättlingar till Gerhard Bonnier.
Den tidigaste kända familjemedlemmen var en tysk klädeshandlare vid namn Jacob Schye (född 1674) från staden Soborten (Sobědruhy på tjeckiska) i Böhmen. Hans son, juveleraren Löbel Schie (1718-1790), fick i sin tur sonen och myntförsäljaren Löbel Salomon Hirschel (född 1745).

Hirschels son, Gutkind Hirschel (1778 - 1862) flyttade från Tyskland till Köpenhamn 1801 och ändrade sitt namn till Gerhard Bonnier. Namnet Bonnier kan vara en fransk variant av det tyska förnamnet Gutkind[5], alternativt taget efter den franske mördade adelsmannen Antoine Bonnier d'Alco (1750-1799), franskt sändebud vid fredskongressen i Rastatt 1799[6].
I Köpenhamn startade Gerhard Bonnier ett bibliotek, en bokhandel och även ett förlag.

Gerhard Bonniers äldste son, Adolf Bonnier (1806-1867) flyttade till Göteborg 1827 för att försöka expandera familjens företag, och öppnade ett bibliotek i staden året efter. Några år senare startades även ett företag i Stockholm. Adolf Bonnier startade ett förlag 1837 (Albert Bonniers Förlag) och hans två yngre bröder, David Felix Bonnier (1822-1881) och Albert Bonnier (1820-1900) flyttade snart till Stockholm för att hjälpa till i företaget.

Albert Bonnier Jr. med hustru Birgit, född Flodquist, 1930. På bilden syns även Albert Bonniers yngre bröder, Johan och Lukas. **Foto: Jan de Meyere**

Tor Bonnier (1883–1976) och Karl Otto Bonnier

Elin (1884–1980) och Yngve Larsson (1881–1977)

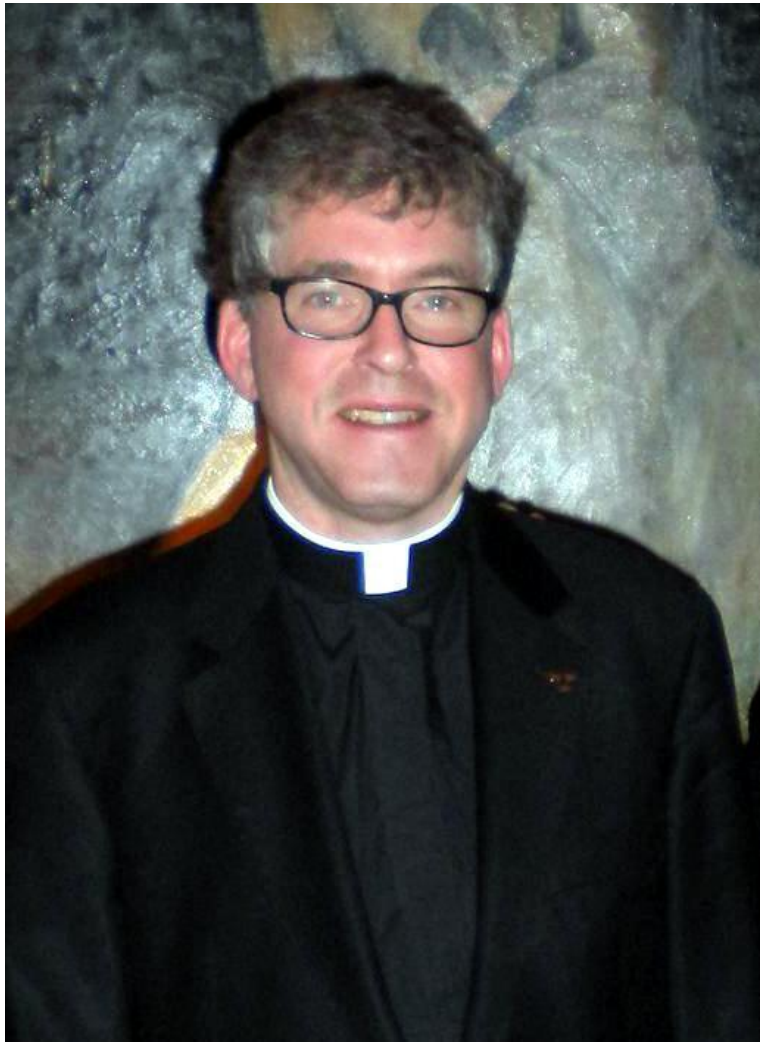

Åke Bonnier d.y. (f. 1957)

Joakim "Jocke" Bonnier, kallade sig på engelska Jo Bonnier, född 31 januari 1930 i Stockholm, död 11 juni 1972 i Le Mans i Frankrike, var en svensk racerförare som körde Formel 1 och sportvagnsracing. Bonnier gifte sig den 2 april 1960 med Marianne Ankarcrona, född 16 januari 1937. Han var son till professorn i genetik Gert Bonnier och sonson till bokförläggaren Karl Otto Bonnier. Han studerade språk i Oxford och planerade att studera förlagsverksamhet i Paris i yngre ålder. Joakim Bonnier kunde tala sex språk.
Bonnier tillhörde en gren av den kända släkten Bonnier som stod utanför kretsen kring förlagsverksamheten. Han var Sveriges förste professionella racerförare och körde som ensam svensk i Formel 1 i 13 år innan Reine Wisell och Ronnie Peterson följde efter och är därmed den svensk som kört flest år i Formel 1 och den svensk som deltagit i näst flest Formel 1 lopp efter Ronnie Petersons 123 lopp. Han debuterade i formel 1 i Maserati 1956 och var vid sin död den enda aktiva förare som kört mot andra femtiotalsförare som Peter Collins, Juan Manuel Fangio, Mike Hawthorn och Stirling Moss.

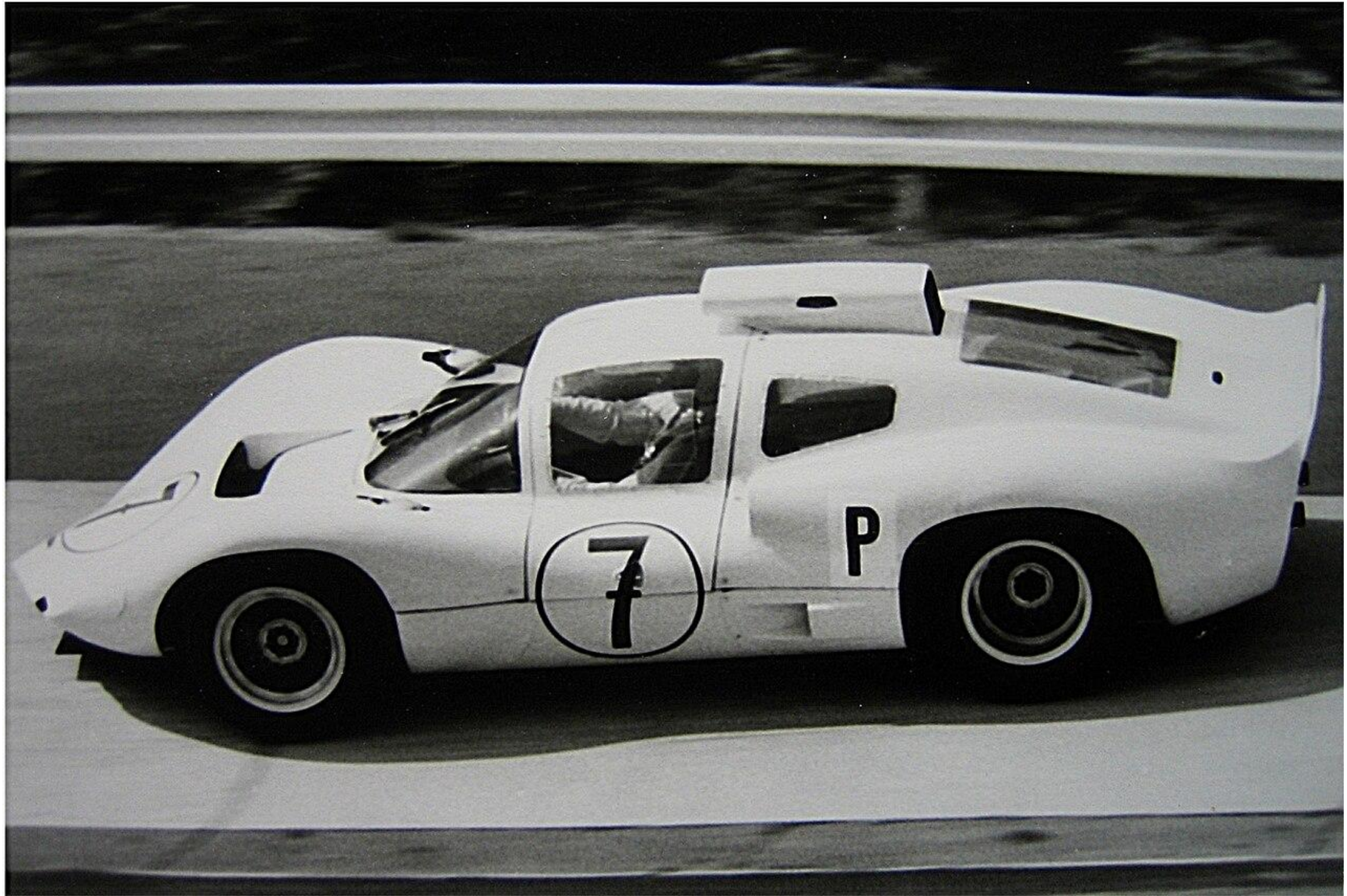
7
P

Bonnier ställde upp i 108 Formel 1-lopp (104 starter) mellan åren 1956 och 1971 och vann ett VM-lopp, Nederländernas Grand Prix 1959 på Circuit Park Zandvoort i en BRM P25. Han blev därmed den förste svensk som vann ett formel 1-lopp och är till dags dato en av tre svenskar, tillsammans med Ronnie Peterson och Gunnar Nilsson, att vinna ett formel 1-lopp.Han var även en skicklig rallyförare som körde ett flertal Midnattssolsrallyn och andra rallytävlingar med bland annat Alfa Romeo 1900 ti som han själv saluförde i Bonniers Bilaktiebolag på Sveavägen 100 i Stockholm. Han avvecklade verksamheten som bilhandlare och generalagent för Alfa Romeo och återförsäljare för Studebaker, Peugeot och Puch 1956 för att på heltid ägna sig åt professionell racing nere på kontinenten. Bonnier deltog dessutom i 72 grand prix-lopp utanför VM-serien och kom i dessa på pallen 20 gånger, dock aldrig överst. Han hade även ett eget formel 1-stall, formel 2 stall och sportvagnsracingstall som tävlade under namnen Jo Bonnier, Anglo-Suisse Racing Team, Joakim Bonnier Racing Team och Ecurie Bonnier där han själv eller andra förare som bland annat Phil Hill, Helmut Marko och Hans Herrmann körde åt honom.

Joakim Bonnier omkom under 24-timmarsloppet på Le Mans 1972, där han körde sin snabba Lola T 280 med modifierad Ford Cosworth DFV formel 1-motor. I tävlingen hade Gerard Larrousse och Gijs van Lennep – som Bonnier delade bilen med periodvis – haft ledningen under kvällen och slagit varvrekord under tidig morgon. Man hade dock fått en punktering och höll på att köra upp sig genom tävlingsfältet igen från åttonde plats.

Bonnier skulle varva en långsammare bil i cirka 290 km/h. Detta var vid 8.30-tiden på morgonen, på den näst snabbaste delen av banan mellan Mulsannekurvan och i den andra högfartskurvan före Indianapoliskurvan. Bilen som skulle varvas kördes av den schweiziske amatörracerföraren Florian Vetsch, som satt i en Ferrari Daytona 365. Enligt racerföraren Vic Elford, som blivit omkörd av Bonnier på Mulsannerakan strax innan olyckan, försökte Bonnier köra om Vetsch på höger sida men träffade skyddsräcket. Hans bil flög upp i luften, flög över skyddsräcket, in i skogen och träffade flera träd. Bonnier omkom omedelbart.

Florian Vetsch undkom olyckan med lättare brännskador, då hans Ferrari fattade eld. Olyckan bedömdes efter utredning av tävlingsledning och polis vara en så kallad "racing incident", det vill säga att ingen av de inblandade parterna i olyckan kunde ges skulden för den. Joakim Bonnier är gravsatt i familjegrav på Lidingö kyrkogård.